

vil bringe dette Spørgsmaal ud af Verden og skaffe os den med Hensyn til Statsbanerne foreslaaede Ordning.

Inden jeg slutter med at anbefale Indstillingen til Vedtagelse, skal jeg gøre Rede for de Forandringer, der er sket i Landstingets Vedtagelse ved sidste Behandling. Til Landstingets Affattelse stilles der under Nr. 1 til § 2 et Ændringsforslag, som gaar ud paa at fastslaa, at Generaldirektøren til Medhjælp skal have en Generalsekretær, som med Bistand af en eller flere Kontorchefer forestaar Ledelsen af Generalsekretariatet. Dette gik Regeringsforslaget ud paa, og det var i Overensstemmelse med Forslaget, saaledes som det var henstillet fra Statsbaneudvalget af 1911, men man rettede det her i Landstinget, idet man ønskede, at Generalsekretæren skulde udføre det Arbejde, som i Lovforslaget var tiltænkt ham, men ikke skulde have Titel af Generalsekretær, men derimod ogsaa i Lovforslaget skulde sidestilles med de nuværende Direktører, som i Fremtiden benævnes Afdelingschefer. Tilsyneladende er det et Spørgsmaal, som ikke har saa meget at sige, dog kan det have sin store Betydning, og uagtet jeg var med til i sin Tid at anbefale Lovforslaget her i Tinget, hvad jeg kun gjorde, fordi det var et Led i et Kompromis, som var sluttet mellem forskellige Partier i Salen for at faa Sagen igennem, mener jeg absolut, at Folketingets og Statsbaneudvalgets Opfattelse af dette Forhold er den rette. Man gør ikke Forskel paa disse Embedsmænd, Afdelingschefer og Generalsekretæren, med Hensyn til Lønnen, men det er dog vistnok det retteste at præcisere denne Embedsmands særlige Stilling som Generalsekretær, uden at man derfor fastslaar en overordnet Stilling for ham. Det maa erindres, at det, som sker her, er, at vi ophæver Departementet under Ministeriet for offentlige Arbejder, vi ophæver det paa den Maade, at de Sager, som hidtil har været behandlet der, nu skal behandles under Generaldirektoratet. Det sker ogsaa for at fortsætte denne Tradition, som, selv om man har haft meget at indvende mod Forholdet mellem Statsbanerne og Ministeriet for offentlige Arbejder, dog er en Tradition, hvis gode Sider man absolut bør bevare. De bevarer ganske sikkert bedst ved, at man benævner denne Embedsmand Generalsekretær og derved fastslaar hans Stilling. Hvis dette Ændringsforslag vedtages, følger deraf nogle andre, som er af rent redaktionel Art, idet Betegnelsen stadig, hvor

man som Følge af Landstingets Vedtagelse har benyttet Ordet Afdelingschef, maa rettes tilbage til Generalsekretær.

Der er dernæst Ændringsforslag Nr. 2. Landstinget havde, dels af redaktionelle Hensyn, dels af Hensyn til Banearkitektens Stilling, ønsket straks at benævne ham Overarkitekt og ikke — som Regeringsforslaget — at afvente det Tidspunkt, hvor der ansættes en Overingeniør. Det er ikke noget særlig vigtigt Spørgsmaal, men Landstinget har ikke kunnet opretholde, hvad man den Gang vedtog, men har her maattet rette sig efter Folketingets Affattelse, og det bliver saa som foreslaaet saaledes, at den Mand, der har den Gerning, ikke benævnes Overarkitekt, men indtil videre Banearkitekt, og den finere Betegnelse kommer først, hvis der ogsaa skulde blive ansat en Overingeniør, idet man mener, at disse Embeder bør være betegnede som sidestillede.

Jeg kommer saa til Ændringsforslaget under Nr. 4, der handler om de Spørgsmaal, der ganske særlig var Folketingets og Landstingets og Regeringsforslagets Affattelse imellem. I dette er der, som ærede Medlemmer vil huske, Tale om Oprettelse af Sektioner. Dette satte man sig imod i Landstinget, dog saaledes, at der forelaa en Flertals-Indstilling fra Udvalget, men Udvalgets Flertal blev i Salen til et Mindretal, og derfor kom den forandrede Affattelse. Landstingets Flertal var dog stemt for, at man ikke skulde oprette disse Sektioner, men nøjes med at give Statsbanerne 3 Distrikter og undgaa det, som man kaldte et Mellemlid. Ærede Medlemmer vil huske, at jeg meget bestemt har udtalt mig imod dette og sluttet mig ganske til Ministeren, til Statsbaneudvalget og ogsaa til Folketingets Affattelse paa dette Punkt, at Sektioner var nødvendige, Sektioner, forstaaet saaledes, som Ministeren har tænkt sig det, ikke de særlig tekniske Sektioner, som man har nu, men Sektioner med de særlige Kontorer og Kontorpersonale. Den Ordning, man da har truffet, er denne, at vi, der har holdt paa Sektioner, kan sige, at vi opgiver dem, men vi opgiver dem kun foreløbig, idet det er blevet indført i Lovforslaget, at man begynder med mindst 3 Distrikter. Det er altsaa disse Distrikter, der træder i Kraft straks, og saa kommer Sektionerne eller Hjælpekontorerne kun, dersom der kommer til at foreligge en Indstilling fra Generaldirektøren paa Grund af, at Udviklingen har medført det, det vil altsaa sige, at Erfaringen har belært